

der, at der er en grænse for vækst. Det gælder jo så i hvert fald for de tidligere regeringspartier, at vi på trods af 18 delaftaler har kunnet holde linjen og retningen, den linje, der betyder, uanset hvad der er sagt om kommuner og amter, at vi konstaterer, at der i år vil være en vækst på 6.000 flere beskæftigede i kommuner og amter netto, og at det, der ligger sammen med finansloven for kommuneaftalen for 2003, er skønnet at give 3.000 flere.

Så der, hvor vi bliver kritiseret for, at det nu er sådan, at vi udelukkende arbejder for stadig øget vækst i den offentlige sektor med flere og flere ansatte, har vi blot konstateret, at realiteten er den, at for at nå de servicemål, vi har, så er vi nødt til at have flere i arbejde i borgernære serviceområder. Det er derfor, der i år kommer 6.000 flere, uanset hvad hr. Ole Sohn siger fra tallerstolen, og 3.000 flere næste år, altså 9.000 flere netto i kommuner og amter over de næste 2 år.

Hr. Morten Helveg Petersen brugte lidt tid på engangssindtægter. Og der vil jeg jo egentlig henviser til den budgetoversigt nr. 4, der nu er kommet samtidig med vores økonomiske redegørelse. På side 69 har man jo faktisk i bilagene efterfølgende gjort meget ud af at vise, hvordan det så egentlig er med de her engangsforbedringer. Hvordan ser de egentlig ud?

Og der vil man se, at der var engangsforbedringer i 1997 for 20,8 mia. kr., i 1998 for 35 mia. kr., i 1999 for 4,4 mia. kr., i 2000 på 20 mia. kr., i 2001 på 14,7 mia. kr., i 2002 på minus 0,8 mia. kr. og i 2003 på minus 6,6 mia. kr. Vi har faktisk det højeste strukturelle overskud på dagsaldoen rensset for engangssindtægter, og det fremgår også af vores tabelværk i redegørelsen på side 35. Der vil man kunne se, hvordan det ser ud uden engangssindtægter.

Kl. 21.00

Så regeringen er mere ansvarlig end det, man har set tidligere, hvis man vil gøre disse strukturelt betingede overskud til et udtryk. Og de, der er rensset for strukturelt betingede udsving, er nu større, end de har været i hvert fald siden 1997. Det er der, tabelværket her går tilbage til. Men de er såmænd også større end det, det var i 1996 og 1995.

Så den er uhyre ansvarlig. Der er tale om, at der er nettoforbedring på statens saldo, og at man reelt jo så nedbringer statens underskud med de aktiver, der handles, i og med at aktivsalgene er mindre end det, der fremgår af dagsaldoen og saldoen også på det samlede offentlige budget.

Så er der spurgt til de reserver, der er afsat til international indsats i forbindelse med Mifresta. Det spurgte både hr. Morten Helveg Petersen og hr. Jann Sjursen om. Og der sagde jeg sidste år, at de reserver bliver opretholdt. De er altså ikke fjernet i forbindelse med den nye finanslov, så de er væk. Jeg vil også gerne her bekræfte, at de drøftelser, vi skal have om fremtiden for Mifresta, udestår. De er lagt til rette her i begyndelse af foråret 2003.

Hr. Jann Sjursen nævnte om reserven, at den ikke var særlig stor, der er 125 mio. kr. tilbage, og at det havde vi aldrig nogen sinde accepteret, da vi var i opposition over for den tidligere regering. Jeg vil blot nævne, at de forslag, jeg fremsatte, var at fjerne den fuldstændigt, så der stod nul, altså at man havde lagt sin finanslov så præcist til rette, at man ikke havde brug for den generelle reserve på konto 35.

Så vi har stillet forslag om, at reserven skal være nul. Og jeg har tidligere sagt, at de penge, der var sat af, også skulle dække de resultater og forhandlinger, der fandt sted omkring finansloven, og det er jo også det, vi har gjort.

Så er jeg endelig blevet spurgt om, hvad det er for en aftale, der har været med Dansk Folkeparti. Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti kan? Og der vil jeg godt sige, at det er sådan, at Dansk Folkeparti ikke overhovedet er forligspart i Den Sociale Pensionsfond. Så regeringen forventer jo ikke, at Dansk Folkeparti for så vidt overhovedet intervenserer i områder, hvor de ikke er forligspart, der, hvor vi har det med andre partier, ligesom vi har det på politiforligområdet, som vi har det på forsvarsforliget, som vi har omkring kriminalforsorgen. Man blander sig ikke i andre forhold. Sådan vil det være. De er uden for.

Derfor er det sådan, at dem, der skal finansiere og bære det igennem på forligsområdet, er forligspartierne. Og vi har et forlig for finansloven for 1999 med den daværende regering, med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, med CD og med kristeligt Folkeparti. Nu hjælper det ikke så meget med CD, men vi har det med Kristeligt Folkeparti. Så det er forligspartierne. Og det er jo altså dem, der må stå ved det. Hvad Dansk Folkeparti vil gøre på områder, hvor de ikke er forligspart, skal man som udgangspunkt jo ikke blande sig i.

Men jeg vil så sige, at Dansk Folkeparti til gengæld så har vist sig ansvarlig, for vi har også i aftalen, at Dansk Folkeparti ikke, om jeg så må sige, kan forhindre regeringen i at få sine ind-